

Embeder i den gamle Rangforordning, hvor de dog ikke kunne komme ind, uden at sprænge den hele skrøbelige Bygning fra hinanden.

Naar jeg derfor har tilladt mig at spørge den høie Regjering, hvilke Skridt den har gjort, eller hvilke Skridt den agter at gøre for efter den Anledning, som er givet ved Loven af 26de Marts 1870 at ordne Embeders og Bestillingers Rangfølge, saa har det ikke været min Mening at ville derved presse Regjeringen til absolut at foretage noget Skridt; thi jeg tror oprigtig talt, at Staten kunde gaa ganske godt, uden at den gjorde det. Men, vil den gøre Noget, anser jeg, det paa den anden Side for overmaade vigtigt og — at Spøge til Side — vigtigt i politisk Henseende, at denne Reform da gøres paa en saadan Maade, at vi blive fritagne til det Yderste, saa vidt som blot paa nogen Maade muligt, fra disse gamle Levninger, der paa en overordentlig Slet til vor nye Samfundstilstand. Det forekommer mig, at der i den Henseende kunde være to Veie at følge. Den ene er den, at vi betragte den gamle Rangforordning — for at jeg skal bruge en Eignelse fra den stuaantstille Verden — som et synkende Fødsel, saaledes at det Antal Medborgere, som en Gang findes i den gamle Rangforordning, nu i Guds Navn blive der, men at vi for Resten lade dem dø ganske langsomt ud; det er ligesom med Enkelfassen, hvor Sagen mere kommer ind, men hvor der aarlig dør Mange bort. Lad Folk med Rang og Titel nyde de Fordele, som det medfører, at de en Gang ere komne deri, men lad ingen nye blive optagne i denne Rangforordning, som er bygget paa Forordningen af 1746 og 1808. Hertil vil jo rigtignok kræves, at vi ogsaa skære bort disse for evige Tider fastsatte, høist besynderlige Regler, der sætte Folk i Besiddelse af høi Rang samme Dag, som de komme til Verden. Det er fuldstændig meningsløst, at Børn, medens de endnu ligge i Buggen og ved Bryftet, skulle være „Excellencer“; som bekendt er der givet en Regel, som for alle Tider fastsætter, at alle ægte mandlige Descendenter af Familien Danneffold-Samsø ere Excellencer i første Klasse Nr. 10, og at alle kvindelige Descendenter af Familien Danneffold-Samsø, hvad

enten de ere gifte eller ugifte, have Rang i 2den Klasse. Saadant Noget maa der dog kunne være en Ende paa. Det forekommer mig, at man maa kunne lade den gamle Rangforordning saaledes dø ud som synkende Fødsel og sætte en Bom for, at ingen flere kommer derind, hverken af den ene eller den anden Slags. Naar man gjorde det, kunde der ved Siden deraf træffes en Ordning af en Embedsrangfølge. Den vil ikke være Noget til Hinder for, at vi i den Henseende følge Norges Exempel. Der er i Norge etableret en vis Rangfølge for Embederne indbyrdes, men den spiller ikke nogen social Rolle og medfører ikke heller, at man i det daglige Liv gaar omkring og kalder Folk ved urimelige Titler; men ved visse Stats høitideligheder og Ceremonier er der een Gang for alle foreskrevet, i hvilken Orden de forskjellige Embeders Bærere skulle følge efter hinanden. Man kunde maasse ogsaa, hvis man anser det for absolut nødvendigt at bringe Embedsmændene sammen med alle de Andre, som Rangforordningen har hærdet og udmærket, gaa en anden Vej, og da begynde med fuldstændig at lufte ud i den gamle Rangforordnings Bygning og at reformere den fra den ene Ende til den anden, saa at det, som nu er et gammelt og faldefærdigt Hus, hvor intet Bærelse og ingen Væg og intet Bindue er saaledes, som Tiden fordrer det, blev til en ordentlig og fornøftig Boltig, i hvilken Embederne og deres Bærere kunne rykke ind og bo nogenlunde anstændig. Jeg skjønner, at man kan gøre den ene eller den anden af disse Ting, hvilken man vil. Man kan endelig, som alt berørt, gaa en tredje Vej: rent lade være at gøre Noget. Men hvis man bliver ved paa den Maade, som Resolutionen af 8de September 1871 har begyndt, saa handler man lige Stik mod den Forudsætning, om hvilken Regjeringen og Folkethinget vare enige, da man vedtog Loven af 26de Marts 1870. Jeg veed, at der nu atter er nedsat en Kommission til at behandle dette Spørgsmaal, og denne Kommission har rimeligvis faaet en ikke ringe Impuls ved, at denne Forespørgsel har været anmeldt og har ligget hen i adskillige Uger, og der kan mulig snart fra denne Kommission foreligge en Indstilling,